

Здрагат Світлана Геннадіївна,

*кандидат соціологічних наук, старший викладач кафедри філософії
освіти КЗВО «Одеська академія неперервної освіти
Одеської обласної ради»,*

м. Одеса, Україна

<https://orcid.org/0000-0002-2574-1927>

s.zdragat@gmail.com

ЗАРУБІЖНИЙ ПОГЛЯД НА ЕВАЛЮАЦІЮ ТА ЇЇ ПРИЗНАЧЕННЯ

Ключові слова: евалюація, евалюаційне дослідження, оцінювання, оцінювальне дослідження, історія евалюації

Вперше термін «евалюація» виник у зарубіжних країнах для позначення оцінки результативності експериментальної діяльності на основі вивчення і аналізу емпіричних даних. Частіше за все евалюацію сприймали як перевірку ефективності здійсненої діяльності і ступеня її відповідності поставленим цілям. При цьому її розглядали у контексті раціонально-критичного осмислення соціально-педагогічної значущості цілей освітньої діяльності. Евалюація у такому розумінні поєднувала контрольні функції з критичним аналізом емпіричного досвіду на фоні прогнозування тенденцій розвитку освітнього процесу. Вона включала розробку і обґрунтування процедур оцінювання якості освіти та всіх її компонентів [1, с.125].

Польський дослідник К. Конажевські, в залежності від мети, виділив два види евалюації:

1) пізнавальне (діагностичне) дослідження, яке надає інформацію про вид, діапазон і розмір практичної складності;

2) оціночне (оцінювальне) дослідження, котре надає знання про передбачувані і непередбачувані кроки діяльності; з його допомогою можна перевірити нагальність застосованих засобів. Намагаючись визначити місце евалюації, вчений характеризує її як тип наукових досліджень. Причому він зазначає, що метою теоретичних досліджень є дослідження наукової теорії, а практичні дослідження проводяться, щоб додати імпульсів розвитку певної галузі суспільної практики [2, с. 12-13].

Отже, якщо теоретичні наукові дослідження включають дослідження і перевірку, то практичні – пізнання і оцінку. Саме

ця оцінка і на загальному, і на індивідуальному рівні, врешті решт, і складає функціональне призначення евалюації. На нашу думку, слід застерегти від того, щоб всі дії на території школи, спрямовані на розпізнання проблем чи оцінку, вважати за наукові дослідження. Проте, дуже важливо використовувати теоретичні знання на тему досліджень навіть при невеликих оцінювальних заходах.

Згідно стандартів евалюації Німецького евалюаційного товариства, існує чотири основні фундаментальні якості евалюації: корисність, виконуваність, коректність, точність. Стандарти корисності мають забезпечувати направленість евалюації на чітко визначені наміри; виконуваність означає забезпечення реалістичного, добре продуманого планування і проведення евалюації; стандарти коректності стоять на заставі поважного і чесного відношення до учасників евалюації; точність евалюацій повинна забезпечувати збір і передачу достовірної інформації і достовірних результатів відносно даного предмета і завдань.

Слід зазначити, що у ряді західних країн евалюація виділяється як окрема соціально-політична дисципліна. Дослідження звітів, представлених різними евалюаційними компаніями, показує, що найбільш популярними методами при проведенні евалюацій є інтерв'ю, анкетування та фокус-групи. По-друге, евалюація є саме соціальним процесом і соціальною дією, соціальною інтеракцією .

З точки зору впровадження, евалюація належить до системних інновацій щодо покращення якості управління школою, вдосконалення освітнього процесу тощо. Як свідчить досвід Швеції, для тривалого успіху реформ необхідним є дотримання, по меншій мірі, трьох умов. По-перше, ті особи, хто відповідають за реалізацію цілей, повинні розуміти, у чому саме полягає сенс окремо взятої цілі, погодитись з тим, що її досягнення є бажаним, і володіти знаннями і компетентністю, які для цього потрібні. Якщо цієї умови не дотримуватися, то поставлені завдання так і залишаться невирішеними. По-друге,

спеціалісти в сфері освіти повинні бути підзвітні у досягненні цілей, сенс яких вони добре знають і розуміють. Вони повинні мати широку базу знань, уміти інтерпретувати цілі й формулювати їх у конкретній формі, що відповідає потребам і потенціалу учнів. По-третє, необхідно налагодити чіткий розподіл відповідальності між суб'єктами в рамках системи і школи, іншими словами, між політиками і адміністраторами, вчителями і директорами. Повинна бути повна ясність, хто і за що відповідає. [3, с. 27].

З досвіду управління школами у Великобританії: всі школи, що існують за рахунок держави, мають піклувальні ради, до яких входять батьки, директори, вчителі та піклувальники, призначені місцевими органами управління освітою або органами церкви. Школи можуть також включити до піклувальної ради чотирьох піклувальників-спонсорів із сфери бізнесу, від яких очікується фінансова або управлінська підтримка. Саме піклувальні ради несуть відповідальність за шкільну політику і рішення, що приймаються школою щодо її запровадження, а також розділяють відповідальність за дисципліну у школі, а також за призначення і звільнення персоналу. Окрім того, піклувальні ради несуть відповідальність за виконання рекомендацій інспекцій; від них вимагається доведення звітів інспекцій і наступних дій у відповідності з рекомендаціями інспекцій до відома батьків.

У плані нашого розгляду інтерес викликає і система інформування про результати діяльності шкіл на рівні штату (штат Каліфорнія, США). Державні школи зобов'язані надавати спільноті інформацію про себе у формі щорічної шкільної доповіді. Ця доповідь включає дані, що дозволяють оцінювати і порівнювати школи за різними показниками: демографічна інформація; безпечне середовище і навчальний клімат у школі; дані про академічні успіхи школярів; розмір класу; інформація про вчителів і персонал; навчальний план і організація навчального процесу; дані про фінанси і витрати. У цій доповіді називають також партнерів школи з бізнесу і спільноти, описують

можливості для залучення батьків, дають таблицю рівня відвідування учнями навчальних досягнень та дані тестування [4].

У Англії серед областей інспектування виділяють наступні: досягнення і стандарти, індивідуальний розвиток і благополуччя учнів, якість надання послуг (викладання і навчання, включаючи оцінку, навчальний план і підтримку учнів), загальна ефективність школи, потенціал школи для удосконалення, керівництво і управління (включаючи самооцінку). В ході інспектування підтвердили свою продуктивність такі орієнтири: 1) в першу чергу приймаються до уваги думки батьків і учнів; 2) шкільна самооцінка є основою для інспекції; 3) дані про досягнуті результати використовуються для формування первинної думки про стандарти і прогрес; 4) обов'язково публікується звіт для батьків і лист про результати перевірки для учнів.

Взагалі, в оцінці освітніх досягнень в Англії використовуються три підходи:

1) збір думок дітей про те, наскільки вони щасливі, проінформовані, соціально пристосовані та готові до активної участі. На основі відповідей дітей робиться висновок, наскільки школи готують їх до реального життя;

2) інспектування шкіл і спостереження за якістю викладання і навчання;

3) збір даних по різних аспектах досвіду дітей (коефіцієнт відвідування шкіл, процент відрахованих, рівень кваліфікацій, рівень зайнятості на ринку праці, здоров'я, добробут і т. п. Ця інформація свідчить про успішність шкільної системи, яка є ключовою частиною середовища, в якому учні задовольняють свої освітні потреби.

Загальні принципи підзвітності і покращення роботи шкіл Австрії акцентуються на результатах, пов'язаних з трьома основними областями: процес навчання, можливість вибору учнем освітньої траєкторії, залученість у процес навчання учнів з вадами здоров'я та їх благополуччя. [3, с.115].

У Шотландії на досить високому рівні відпрацьована методологія здійснення зовнішньої (національна інспекція кожні шість років, щорічний огляд досягнутих результатів, двічі на рік дослідження результатів навчання по конкретних предметах, тричі

в рік зустрічі зі спеціалістами по покращенню якості) і внутрішньої оцінки (систематичний моніторинг у класі, аналіз результатів екзаменів, щомісячні зустрічі з директором та замісниками, моніторинг шкільної статистики (відвідування, виключення і таке інше), а також дослідження за участю батьків, учнів та персоналу школи і щорічні звіти по стандартах і якості.

Важливе методологічне значення мають розробки польських дослідників, які аналізують різні аспекти оцінювання. Вони характеризують його і як елемент культури педагогічної діяльності, і як інструмент організаційного розвитку, і як самоконтроль, і як знаряддя співпраці.

На сьогодні можливо визначити ряд перспективних напрямів розвитку евалюаційних досліджень, до них належать: пошук шляхів розширення можливостей існуючих моделей оцінки щодо інноваційного трактування результатів якості освіти в рамках компетентнісного підходу; пошук та розвиток нових методів і підходів до аналізу впливів різних факторів на зниження об'єктивності вимірювань; дослідження в галузі вдосконалення методики розробки вимірювачів щодо трактування якості результатів освіти; формування та розвиток спеціальних процедур оцінювання адекватних поставленим освітнім цілям та інше. Використання евалюації в освіті, засноване на принципах наукової організації, дозволить прогнозувати позитивні та негативні наслідки освітніх програм і проєктів, удосконалювати освітні професійні програми та підвищувати ефективність діяльності закладу освіти.

Таким чином, з точки зору впровадження, евалюація належить до системних інновацій щодо покращення якості управління школою, вдосконалення освітнього процесу тощо. Це тип наукових досліджень, на основі яких практичні дослідження можуть додавати імпульсів розвитку певній галузі суспільної практики.

Список використаних джерел

1. Здрагат С.Г. Евалюація: історія та розвиток. Міжнародний науковий форум: соціологія, психологія, педагогіка, менеджмент : збірник наукових праць. 2015. № 19-20. С. 121–130.

2. Конажевські К. Як проводити освітні дослідження. Практична методологія. 2000. С. 12-13.
3. Оцінювання в школі / ред. Е. Толвінська-Круліковська]. Варшава: ОРО, 2010.
4. San Diego Unified School District web-site. – URL: <http://www.sandi.net/indices/parents.htm#acc>

Svitlana Zdragat,

*Candidate of Sociological Sciences, Senior Lecturer of the Department of
Philosophy of Education
Odessa Regional Academy of In-Service Education,
Odesa, Ukraine*

<https://orcid.org/0000-0002-2574-1927>

s.zdragat@gmail.com

A FOREIGN VIEW ON EVALUATION AND ITS PURPOSE

Key words: evaluation, evaluation study, history of evaluation

Кічук Антоніна Валеріївна,

*докторка психологічних наук, доцент кафедри загальної та практичної
психології Ізмаїльський державний гуманітарний університет,
м.Ізмаїл, Україна*

ORCID ID: 0000-0002-2657-661X

https://scholar.google.com/citations?view_op=list_works&hl=ru&user=vw

DA_kkAAAAJ

tonya82kichuk@gmail.com

ПРОПЕДЕВТИКА ПРОЛОНГОВАНОЇ РЕАКЦІЇ ДІТЕЙ НА КОНТЕКСТ ВІЙНИ: ДЕЯКИЙ ПСИХОЛОГІЧНИЙ ІНСТРУМЕНТАРІЙ

Ключові слова: психологічна допомога, психокорекція, діти війни, арт-терапевтичні техніки.

За вітчизняних реалій сьогодення актуалізується спектр проблемних питань, пов'язаних із психосоціальною допомогою дитячій спільноті. Фахівці, які комплексно вивчають конструкт «діти і війна» у соціокультурному контексті здебільшого єдиний в тому що окреслений спектр безпосередньо або опосередковано виводить на загострення проблематики суто психологічного змісту і спрямування (Козлова А., Сакалюк О., Хижина О. та ін).